

‘La tecnologia ofereix una nova manera de fer música. Està bé, però no és per a mi. No és real’

Cantant. Al Jarreau (EUA, 1940) ofereix aquesta nit, al Festival de la Porta Ferrada de Sant Feliu de Guíxols, el seu únic concert de l'estiu a Catalunya. El cèlebre cantant nord-americà, amb set premis Grammy, tornarà a demostrar la seva gran versatilitat, amb un estil que barreja des del jazz fins al rythm&blues, pop i fins i tot la balada.

A.CARMONA/L. FANALS GIRONA

Sempre ha apostat per la música sense fronteres. Segueix defensant que les etiquetes musicals són només coses dels crítics?

Bé, és la seva feina, es dediquen a això, i ja està bé. Parlen d'Al Jarreau com algú que es dedica a fer diferents tipus de música, i tenen raó. Però la meua filosofia és que l'artista, l'escriptor, el músic, no hauria de pensar en aquests límits. Hauria de guiar-se amb el cor, i si sent que hauria de cantar una cançó d'una determinada manera, fer-ho. Si t'agrada la salsa, o el dance... canta-ho així! Cap problema. Tot està bé. Si vols parlar de fronteres i límits perquè ets un crític, fantàstic. Però també està bé cantar més enllà de les fronteres.

Tot i això, molts el consideren un dels noms de referència del jazz vocal. El jazz és el gènere en què es sent més comode?

El jazz va ser un dels primers tipus de música que vaig escoltar. Bé, el primer va ser la música d'església, però després, com que tinc germans grans que escoltaven jazz, el vaig descobrir durant les dècades dels 40 i els 50. Allò era el màxim, la gent ballava Duke Ellington i Big Bands, que era el que estava de moda. O sigui que vaig escoltar molta d'aquesta música i va ser la primera que vaig intentar cantar.

El seu repertori inclou el jazz, el pop i el rhythm&blues. Continua tenint aquesta inquietud de seguir explorant nous gèneres?

Sí, crec que és important tenir la ment oberta i continuar buscant a dins meu, mantenir les orelles obertes i experimentar amb el que em fan sentir altres tipus de música, descobrir en què em fan pensar. Molts músics tenim aquesta inquietud. Ens agrada escoltar el que està succeint al voltant nostre, i llavors decidir què pot ser important per incorporar a la nostra pròpia música.

La seva carrera és plena de premis i ja té set Grammys. Encara l'interessen els premis?

Quan et donen un premi has de dir "moltes gràcies" i continuar amb el que estaves fent, que és fer la millor música possible. I quan fas això, no estàs pensant en els premis.

Què opina de la música actual, on la veu passa per filtres i és modificada per la tècnica?

Les coses canvien... la vida és canvi. Fa poc temps, un amic meu, la meua germana i jo estàvem mirant per la finestra, vam veure un avió "jet", i vam pensar: "Oh, Déu meu, sembla que ha estat fa pocs minuts que els humans van aprendre a volar per primera vegada. I mira ara com volen de ràpid, amb els jets". Les coses canvien, i n'arriben de noves. És important estar a l'aguait de les novetats, i descobrir si et poden ajudar a fer la teua feina.

Si t'ajuden, fes-les servir; si no, ignora-les i tira endavant. Les noves tecnologies ofereixen oportunitats meravelloses, però penso que hi ha una generació sencera de persones que no aprendran a tocar, per exemple, un baix. Ni una guitarra, o una bateria. Això és una nova manera de fer música. I està bé, però no és per a mi. No és real. Jo necessito sentir el cor humà com batega, necessito el toc personal.

El seu darrer disc està gravat en directe en un concert d'Holanda. Què l'interessa d'aquest tipus de format?

A Holanda vam tocar Al Jarreau i la Metropole-Orkest, una organització fantàstica que existeix des de fa 50 anys. Són increïbles, no hi ha res com ells en tot l'univers. I vam decidir gravar l'actuació en un disc que té algunes cançons que la gent ja ha escoltat abans, cançons que són noves... És Al Jarreau fent d'Al Jarreau, però acompanyat d'una orquestra. És tota una novetat per a la meua audiència. Cantar amb una orquestra simfònica era una cosa que volia fer des de feia molt de temps. I també ho he fet amb una Big Band. És molt reconfortant seguir tenint objectius, continuar buscant coses, fer coses noves, noves experiències i provar noves músiques que t'inspirin... amb l'objectiu, sempre, de mantenir el públic al teu costat i portar-lo cap a nous indrets. Amb el concert de Sant Feliu tanca la gira europea. Troba diferències entre el públic europeu i l'americà? El públic americà està canviant molt. És difícil trobar persones que escoltin aquest tipus de música, ara mateix. La gent prefereix nous estils de música, com hip-hop o rap. La meua música i la que fa molta gent no està gaire de moda. Això és molt americà, als americans ens agraden les "noves llaminadures". Jo trobo la meua audiència en altres llocs, com Europa o Àsia. I això està bé. Ja m'agradaria tenir una audiència més gran a Amèrica, però si això no passa, cap problema. Me n'aniré allà on la gent em vulgui escoltar. Fa anys, vostè denunciava que el racisme encara tenia molta força a la societat americana. Han canviat, les coses, amb la presidència d'Obama? Que Obama fos escollit president va ser un pas enorme per a Amèrica. Aquesta és la història d'un país canviant, que s'està convertint en multicultural. La societat blanca va entendre la brillantor i l'ambició -positiva- d'un home com Obama. Va ser una cosa fantàstica. Encara tenim alguns problemes, però estem creixent, i la gent està molt més conscienciada que hem de canviar alguna cosa dins dels nostres cors, que necessitem ser multiculturals, perquè som gent de diferents nacions i cultures, amb diferent color de pell, diferent religió... I està bé, no passa res. Tots som fills del mateix Déu, i hem de cuidar-nos i ajudar-nos els uns als altres.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/estiu/2013/08/06/tecnologia-ofereix-nova-manera-musica/629520.html?utm_source=rss